

331

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 8 grudnia 1961 r.

w sprawie zniesienia Sądu Powiatowego w Górowie Iławeckim.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360, z 1957 r. Nr 31, poz. 133 i z 1960 r. Nr 54, poz. 309) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się w województwie olsztyńskim Sąd Powiatowy w Górowie Iławeckim.

§ 2. Tracą moc §§ 1, 4, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu są-

dów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Górowie Iławeckim.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

332

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 grudnia 1961 r.

o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odroczeniu należnych Państwu kosztów sądowych w postępowaniu cywilnym i karnym oraz grzywnien w postępowaniu cywilnym.

Na podstawie art. 112 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. — Przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1961 r. Nr 10, poz. 57) oraz art. 459 § 3 i § 4 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 40, poz. 364 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za zaległe koszty sądowe i grzywny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się prawomocnie orzeczone koszty sądowe w postępowaniu cywilnym i karnym oraz grzywny w postępowaniu cywilnym, których dłużnik nie uiścił.

§ 2. 1. Jeżeli natychmiastowe ściągnięcie zaległych kosztów sądowych lub grzywnien groziłoby dłużnikowi zbyt ciężkimi skutkami, zapłata ich może być na wniosek dłużnika rozłożona na raty lub odroczone, w obu przypadkach na okres nie dłuższy niż dwa lata.

2. Zapłata sumy mniejszej niż 100 zł nie może być rozłożona na raty.

3. Niezapłacenie którejkolwiek raty w terminie powoduje natychmiastową wymagalność pozostałej części należności.

4. Odroczenie lub rozłożenie na raty może być cofnięte w razie stwierdzenia, że uiszczenie zaległych kosztów sądowych lub grzywnien może nastąpić we wcześniejszym terminie.

§ 3. Zaległe koszty sądowe lub grzywny mogą być umorzone w części lub w całości, jeżeli dłużnik na podstawie zaświadczenia właściwego organu prezydium rady narodowej miejsca jego zamieszkania wykaże, że nie jest w stanie ich uiścić, a egzekucja z posiadanego majątku i dochodu pozbawiłaby go środków niezbędnych do skromnego utrzymania jego i jego rodziny. Zaświadczenie powinno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach dłużnika.

§ 4. 1. Zaległe koszty sądowe i grzywny mogą być umorzone także z urzędu, jeżeli od dnia ich wymagalności upłynęło więcej niż rok, a egzekucja ich była bezskuteczna i ponowne jej wszczęcie w czasie późniejszym byłoby bezcelowe, lub jeżeli wszczęcie egzekucji okazało się niemożliwe albo byłoby bezcelowe wobec stwierdzenia, że suma uzyskana

z ewentualnej egzekucji nie pokryłaby nawet części zaległych kosztów sądowych.

2. Koszty sądowe i grzywny nie przewyższające 100 zł mogą być umorzone nawet przed upływem jednego roku od dnia ich wymagalności, jeżeli ściągnięcie ich byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami.

§ 5. 1. O rozłożeniu na raty i odroczeniu zapłaty zaległych kosztów sądowych i grzywnien rozstrzyga ostatecznie prezes sądu właściwego do ściągnięcia zaległości.

2. O umorzeniu kosztów sądowych i grzywnien rozstrzyga ostatecznie:

- 1) jeżeli zaległość przewyższa 5000 zł — Minister Sprawiedliwości,
- 2) jeżeli zaległość przewyższa 1000 zł, lecz nie wynosi więcej niż 5000 zł — prezes sądu wojewódzkiego,
- 3) jeżeli zaległość nie wynosi więcej niż 1000 zł — prezes sądu właściwego do ściągnięcia zaległości.

3. Przewidziane w ustępach poprzedzających uprawnienia prezesa sądu wojewódzkiego służą również kierownikowi ośrodka zamiejscowego sądu wojewódzkiego, uprawnienia zaś prezesa sądu powiatowego — przewodniczącemu wydziału zamiejscowego sądu powiatowego.

§ 6. 1. Podanie o rozłożenie na raty, odroczenie lub umorzenie zaległych kosztów sądowych lub grzywnien wnosi się do prezesa sądu, właściwego do ściągnięcia zaległości.

2. Prezes sądu, jeżeli nie jest sam uprawniony do rozstrzygnięcia podania, przekazuje je wraz ze swoją opinią organowi powołanemu do wydania decyzji.

3. W razie powstania podstawy do wszczęcia postępowania o umorzenie kosztów sądowych lub grzywnien z urzędu, prezes sądu, jeżeli sam nie jest uprawniony do wydania decyzji, przedstawia wniosek wraz z uzasadnieniem organowi właściwemu do wydania decyzji.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 maja 1956 r. o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odroczeniu należnych Państwu kosztów sądowych (Dz. U. Nr 17, poz. 94 z późniejszymi zmianami).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

333

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 16 listopada 1961 r.

w sprawie warunków, jakim powinna odpowiadać woda do picia i potrzeb gospodarczych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenie „woda” oznacza wodę przeznaczoną do picia i potrzeb gospodarstw domowych, potrzeb zakładów żywienia zbiorowego, do wyrobu

artykułów żywności, środków farmaceutycznych oraz lodu sztucznego, a także wodę w przyzakładowych i publicznych zakładach kąpielowych i do utrzymania czystości osobistej.

§ 2. Woda w miejscu jej poboru do bezpośredniego użytku przez konsumentów nie może zawierać składników lub domieszek szkodliwych dla zdrowia, wywierających ujemny wpływ na smak, zapach lub wygląd wody, bądź posiadać cech wskazujących na zanieczyszczenie.

§ 3. Woda czerpana z wodociągów obsługujących co najmniej 50 tysięcy mieszkańców, poza właściwościami określonymi w § 2, powinna odpowiadać w szczególności następującym warunkom:

- 1) ogólna liczba kolonii bakterii przy posiewie 1 ml nie rozcieńczonej wody na żelatynie po 48 godzinach w temperaturze + 20°C nie może przekraczać 25,
- 2) ogólna liczba kolonii bakterii przy posiewie 1 ml nie rozcieńczonej wody na agarze po 24 godzinach w temperaturze + 37°C nie może przekraczać 5,
- 3) miano coli nie może być niższe niż 100 (wskaźnik coli — indeks nie może być wyższy niż 10/l),
- 4) zapach może należeć tylko do grupy zapachów naturalnych roślinnych, a jego natężenie w temperaturze + 60°C nie może przekraczać 3 stopni; nie dotyczy to wody chlorowanej,
- 5) mętność według skali krzemionkowej nie może przekraczać 3 mg/l,
- 6) barwa według skali platynowo-kobaltowej nie może przekraczać 20 mg/l Pt.,
- 7) odczyn pH powinien wynosić od 6,5 do 9,0,
- 8) zawartość jonu chlorkowego (Cl⁻) nie może przekraczać 250 mg/l Cl⁻,
- 9) zawartość jonu fluorkowego (F⁻) nie powinna przekraczać 1 mg/l F⁻,
- 10) zawartość jonu siarczanowego (SO₄²⁻) nie powinna przekraczać 150 mg/l SO₄²⁻,
- 11) zawartość związków żelaza nie może przekraczać 0,3 mg/l Fe,
- 12) zawartość związków manganu nie może przekraczać 0,1 mg/l Mn,
- 13) zawartość związków ołowiu nie może przekraczać 0,1 mg/l Pb,
- 14) zawartość związków arsenu nie może przekraczać 0,05 mg/l As,
- 15) zawartość związków miedzi nie może przekraczać 1,0 mg/l Cu,
- 16) zawartość związków cynku nie może przekraczać 5 mg/l Zn,
- 17) sucha pozostałość w temperaturze 105°C nie powinna przekraczać 500 mg/l,
- 18) zawartość fenoli nie może przekraczać ilości, przy których powstawałyby zapachy chlorofenoli,
- 19) w przypadku chlorowania wody — zawartość wolnego chloru w miejscu czerpania wody najbliższym od miejsca jej chlorowania powinna wynosić 0,3—0,5 mg/l Cl₂,
- 20) zawartość substancji promieniotwórczych nie może przekraczać norm określonych w obowiązujących przepisach o ochronie przed promieniowaniem jonizującym,
- 21) twardość ogólna nie powinna przekraczać 7,1 mval/l (20 stopni).

§ 4. 1. Woda czerpana z wodociągów lub innych urządzeń obsługujących mniej niż 50 tysięcy mieszkańców poza właściwościami i cechami określonymi w § 2 i § 3 pkt 4—21 powinna odpowiadać następującym warunkom:

- 1) ogólna liczba kolonii bakterii przy posiewie 1 ml nie rozcieńczonej wody na żelatynie po 48 godzinach w temperaturze + 20°C nie może przekraczać 100,
- 2) ogólna liczba bakterii przy posiewie 1 ml nie rozcieńczonej wody na agarze po 24 godzinach w temperaturze + 37°C nie może przekraczać 20,
- 3) miano coli nie może być niższe niż 50 (wskaźnik coli — indeks nie może być wyższy niż 20/l).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wody czerpanej z urządzeń do zaopatrywania miejscowego, a przeznaczonej tylko na własne potrzeby jednego lub kilku sąsiadujących gospodarstw domowych.

§ 5. Woda wprowadzona do publicznej sieci wodociągowej nie może zawierać agresywnego dwutlenku węgla (CO₂).

§ 6. Woda czerpana z urządzeń do zaopatrywania miejscowego, a przeznaczona tylko na własne potrzeby jednego lub kilku sąsiadnych gospodarstw domowych, poza właściwościami określonymi w § 2, powinna wykazywać miano coli nie niższe niż 10 (wskaźnik coli — indeks — nie wyższy niż 100/l).

§ 7. 1. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej sprawują kontrolę:

- 1) jakości wody z wszystkich czynnych urządzeń do zaopatrywania ludności w wodę do picia i potrzeb gospodarczych oraz
- 2) nad badaniami jakości wody, wykonywanymi przez zakłady wodociągowe.

2. Jednostki właściwe do utrzymywania i eksploatacji wodociągów obowiązane są przed ich uruchomieniem, a także w razie zaistnienia okoliczności, które mogły spowodować pogorszenie jakości wody (§ 3 i § 4), uzyskać decyzję właściwego miejscowo państwowego inspektora sanitarnego stwierdzającą przydatność wody pochodzącej z tych wodociągów.

§ 8. 1. W zależności od wyników przeprowadzonego badania jakości wody państwowy inspektor sanitarny wydaje decyzje:

- 1) o przydatności wody albo
- 2) o warunkowej przydatności wody lub
- 3) o zakazie użytkowania wody.

2. Jeżeli woda wskazuje odchylenia od obowiązujących normatywow, można zezwolić na warunkowe jej użytkowanie w przypadkach, gdy jest to uzasadnione szczególnymi warunkami lokalnymi bądź gdy zastosowane zostaną określone przez inspektora sanitarnego środki zabezpieczające.

3. Zakaz użytkowania wody może być wydany jedynie w wyjątkowych przypadkach, jeżeli względ na niezbędne zaopatrzenie ludności w wodę nie stoi temu na przeszkodzie, a uzdatnianie wody nie jest możliwe bądź nie zostało przeprowadzone pomimo wydania stosownej decyzji.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do wody wodociągowej wydaje wojewódzki inspektor sanitarny, a w innych przypadkach — powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministrów Opieki Społecznej i Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1933 r. o wodzie do picia i potrzeb gospodarczych (Dz. U. Nr 79, poz. 562).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.